

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 5. Temeritas iudicij è re nihili, vel quam ipsi facimus, hausti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](#)

si alij non iudicant esse bona; & in aliorum culpis tam sumus seneri exactores? Accedit, nos sapissime in iudicijs decipi. Nam, si nescis, sanctissimi quiq^z viri, & innocentissima feminata temeritate iudiciorum condemnati sunt. Et ut non longius, per exempla excurrat, cui iniuria hec non potest irrogari, si ipse Dei Filius fuit iniustissime morti adiudicatus? Sed indica mihi, obsecro, unde tibi tam dira suspicionis origo in mentem venit? Anne miseram istam tu in flagranti crimine deprehendisti? aut quo arguento inductus es, ut adulterij ream damnares?

§. V.

Temeritas iudicij è re nihili, vel quam ipsi facimus, hausti.

Ad hæc Comes, omnem vim probatio-
nis promens, deprehendisse se eos dixit, aliquando vñà colloquentes. Hoc totum
crimen erat, quod censebatur adeò atrox
supplicium commeruisse. Quare denuò ex-
hortari orsus Antistes, Nescis, inquit, pec-
catum esse, dubitare de proximi virtute, etiam
quando quis neutrā in partem per assensum
propendet, sed eum prudens & sciens cohibet, &
anceps hæret, si quidem non nitatur sufficienti
causa; cùm iniquè illum bona existimatione pri-
uet, ad quam utiq^z ius habet is, qui priuatur.

T 4

Quan-

Quanto igitur iniquius erit, indicare plenè, ac
 deliberate, & pro certo, aliquid mali de altero,
 sine sufficienti causa; & quidem tam funestum
 malum? nec indicare tantum, sed etiam ad pœ-
 nā procedere? Numquid audiūisti? Si verē
 utique iustitiam loquimini, recta iudicate
 filij hominum: Et illud? Nolite iudicare, vt
 non iudicemini, in quo enim iudicio iudi-
 caueritis, iudicabimini: & istud? Propter
 quod inexcusabilis es, ô homo omnis, qui
 iudicas. In quo enim iudicas alterum, te
 ipsum condemnas. Quid enim? num cau-
 sa tibi fuisse sufficientem arbitraris, vt adulte-
 ros indicares, qui deprehensi sunt à te collo-
 quentes? Causa sufficiens à viro prudente exi-
 stimatur, qua, considerata condicione materia,
 & persona, & alijs circumstantijs mouere potest
 prudentē ad malum aliquod indicandum. Quu-
 umquam vir prudens, statim de adulterio iudi-
 cat, quem cum femina vider sermocinantem?
 Nonne prudentes erant Apostoli? & tamen ni-
 bil tale de Christo sunt suspiciati, quantumvis
 mirabantur, quia cum muliere loquebatur,
 nempe Samaritana. Te ipsum appello, numquid
 enim sapienter cum femina colloctus? igitur
 te debuit vxor tua, vt adulterum repudiare,
 neadum tam exquisitis tormentis exagitare?
 Nonne

Psal. 57.

1.

Matth. 7.

1.

Rom. 2.

1.

Sot. lib.

3. de iulti-

tia q. 4.

art. 3.

Ioan. 4.

27.

Nonne lex naturalis præcipit, quod ab alio
oderis tibi fieri, ne tu alteri facias? Nolles Tob. 4.
tu hac alios in te regula collocutionis indicari,^{16.}
cur igitur ipse lege tam prava indicas uxorem
tuam? non fineres tu hoc testimonio te de adul-
teriy crimine vinci: Cur igitur in coniugem-
tuam eiusmodi & testis & index extitisti?
Si vita hominis à tam leui conjectura pendet, S. Thom.
millies occidi meruisti. Praterquam, quod, ad ^{2. 2. q. 60.}
aliquem in iudicio condemnandum ad pœnam, art. 3. &
certitudo requiratur, per idoneorum testimoniū
probationem. Quod quia tu neglexisti, reus
innocentem damnauisti, neque iam illa est adul-
tera, sed tu homicida. Itaque uxorem à pœna
absolue, tu pœnitentiam age.

§. VI.

*Mortui loquentis atque ad vitam excitati, de
innocentia, testimonium.*

Non facile in contrariū mouentur magni domini, & magni peccatores: illi ob superbiā, qua se putant errare non posse; isti ob contumaciam, qua obdurserunt. Quare cùm Vdalricus Comitem verbis non posset corrigerē, prodigio rem transegit. Ita igitur silentem est allocutus: Quandoquidem sermonibus nihil proficimus, visne errorem tuum agnoscere, si hoc, toto iam anno, emortuum

X s atque